

tuin en wereld

- bij een krekentocht -

de acanthus bloeide en de zoete
kamperfoelie, wijndruiven
hingen zwaar en slaperig
in de late zon; bijen kropen
in de kelk van lelies en ja
het leek een plaatje wel
uit het geschiedenisboek
van honing met gouden meisjes
in een gedrapeerd gewaad

hoe gezegend, deze zintuiglijke
wereld, oogstperen lagen
in een boomgaard alsof de aarde
zei: verzamel, gedraag je als
vroeger toen mijn seizoenen
de maat waren van jouw bestaan

op het gebogen koren viel
de schaduw van een buizerd,
een torenvalk dook en wij
zaten onder het gedruis
van populieren, hun verdrietig
lied dat als geen ander troost

hun tinteling was blauwig
en bleek als zilver, voor ons uit
het gladde water van een kreek,
een verre toren die ons te roepen
leek met oude woorden

we aten kersen onder de kruinen
en mensen kwamen stil voorbij,
verlegen bijna alsof de mens
hier stoorde, maar het druisen
was een wijze meester die
alles van zijn schoolbord streek

ruik en luister, wees de meester,
word als water in een kreek;
terwijl met oude woorden
een spitse toren ons te roepen leek

Staf De Wilde